

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Susannæ calumniatores, lapides, quos paranerant, passi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

quid detestabilius est, quàm esse filium talis parentis? Talem autem se esse ostendit, quisquis alteri calumniam impingit. Vtrum ergo magis infamat, alterum, an se ipsum tali patre oriundum?

IV.

S Augustin.
lib. de cōfili
vit. & virt. Et
habetur 21.
q. 2. Nec ar-
tific.
Psal. 5. 20.
Deuter. 5. 20.
Deuter. 19. 16.

Quintò, si *nec artificioſo mendacio, nec ſimplici verbo oportet quemquam decipere, quia quomodolibet mentitur quis, occidit animam;* ſi Dauid Deum compellans ait: *Perdes omnes, qui loquuntur mendacium;* quantò magis affliget calumniatorem? cui dixit: *Non loqueris contra proximum tuum falſum teſtimonium?* An non igitur æquiſſimum eſt, vt qui calumniã facit, calumniam viciffim patiat, aut certè à iuſtitia atque magiſtratu ipſe ſibi perniciẽ accerſat? Idcirco talem Deus olim legem poſuit: *Si ſteterit teſtis mendax contra hominem, accuſans eum prauaricationis, ſtabunt ambo, quorum cauſa eſt, ante Dominum in conſpectu ſacerdotum, & iudicium, qui fuerint in diebus illis. Cumq; diligentiffimè perſcrutantes, inuenerint falſum teſtem dixiſſe contra fratrem ſuum mendacium: reddent ei ſicut fratri ſuo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui: vt audientes veteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. Non miſereberis eius, ſed animam pro anima, oculum pro oculo, dente pro dente, manum pro manu, pedem pro pede exiget.* Quàm clarè hic falſo teſti, ſeu calumniatori pœna talionis ſtatuitur? Congruum enim eſt, vt quod quis ſupplicium falſo teſtimonio alteri iniuſtè irrogare voluit, id iuſtè ipſemet patiat.

V.

Dan 13. 42.

Clariffimi exempli hiſtoria eſt apud Daniele de Susanna pudiciffima femina, quam duo libidinoſi ſenes de adulterio commiſſo falſò accuſarunt, cùm enim eius corpore frui non poſſent, morte illius voluerunt ſeſe delectare. Inſtituta igitur calumnioſa accuſatione, cùm conſictam à ſe de iuene è manibus elapſo fabulam recitaſſent, hanc coronidem addiderunt: *Huius rei teſtes ſumus. Credidit eis multitudo, quaſi ſenibus, & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem.* Iamq; ducebatur innocens lapidanda, neque quemquam habebat, à quo defenderetur. Non illam nobilitas parentum; non honeſtiſſima educatio; non ſanctiſſimũ coniugium; non vitæ præteritæ optima fama; non amantiſſimus maritus; non ſuctus & lachrymæ cognatorũ, à calumnia liberauerunt. Teſtes erant omni exceptione maiores; cum quibus loquebatur veneratio ſenectutis, auctoritas magiſtratus; denique, qui iudices

judices fuerant, facti ſunt accuſatores. Ergo vndique deſerta ad eum ſolum confugit, qui verè nouerat innocentem. *Exaudiuit igitur Dominus vocem eius, & excitauit Danielem, à quo mendacij conuicti falſi calumnioſiq; teſtes iuſtam calumniae mercedem retulerunt. Exclamauit itaq; omnis cœtus voce magna, & benedixit Deum, qui ſaluat ſperantes in ſe. Et conſurrexerunt aduerſus duos profyteros (conuicerat enim eos Daniel ex ore ſuo, falſum dixiſſe teſtimonium) feceruntq; eis, ſicut malè egerant, aduerſus proximum, ut facerent ſecundùm legem Moysi; & interfecerunt eos: & ſaluatus eſt ſanguis innoxius in die illa. In alto virtutis gradu erat innocens Suſanna: ſenes in profundo iacebant peccatorum; vnde illam calumnia, velut ſaxo petebant, ſaxis ipſi digni, hinc ea ex alto in capita illorum reuolarunt, Suſannâ intactâ, ut fieret, quod dicitur: *Qui in altum mittit lapidem, ſuper caput eius cadet.**

Dan. 13. 69.

Eccle. 27. 27.

VI.

Fuit & Chriſtus lapis angularis, quem Iudæi in altum miſerunt, cùm eum ſuſtulerunt in crucem, multis magniſque & contumelijs & calumnijs affectum; qui in caput eorum cecidit. An non enim calumnia fuit, quando *coeperunt illum accuſare, dicentes: Hunc inuenimus ſubuertentem gentem noſtram, & prohibentem tributa dare Cæſari, & dicentem ſe Chriſtum regem eſſe?* Quæ falſiſſima accuſatio, apud Pilatum plurimùm valebat, cupientem vtique & regnum, & tributum Cæſari ſeruare indemne. Poterat hæc calumnia refelli ipſorummet teſtimonio, à quibus interrogatus Chriſtus, Vtrùm liceret cenſum dare Cæſari, reſponderat diſertè: *Reddite qua ſunt Cæſaris Cæſari; & qua ſunt Dei, Deo.* Teſtes quoque Romani erant, aut Iudæi Publicani, qui Cæſaris veſtigal collegebant, Chriſtum non ſolùm ſoluendum Cæſari tributum docuiſſe, ſed ipſum quoque ſolitum ſoluere. Nam cùm veſiſſent Capharnaum, acceſſerunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: *Magiſter veſter non ſoluit didrachma? Ait: Etiam.* Poſtea tamen ſi oſtendit Seruator, ſe ad tributum ſoluendum non obſtringi, nihilominus dixit Petro: *Vt autem non ſcandalizem eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piſcem, qui primus aſcenderit, tolle: & aperto ore eius inuenies ſtaterem: illum ſumens, da eis pro me, & te.* Adeò non ſolùm pauper erat, vt nec ſtaterem ſecum tunc haberet, ſed etiam circumſpectus, vt vel miraculum facere

Luc. 23. 27.

Matth. 23. 17. ib. v. 23.

Matth. 17. 23.

Z z z 2

mallet,